

Η ΝΕΑ ΟΨΙΣ

Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΝΤΟΛΟΔΟΤΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Υ Π Ο

ΝΙΚ. Γ. ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ

Ι. Κατ' ἀρχάς ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος προσεπάθει ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὀλιγαρχοῦς ζωικῆς του ὑπάρξεως, ἀκριβῶς ὅπως τὰ ζῶα. Ἡ πεῖνα ἠνάγκαζε τὸν ἄνθρωπον τῶν σπηλαίων ν' ἀναζητῆ τὴν τροφήν του, αὐτὴ δὲ ὑπῆρξεν ἡ πρώτη φροντίς τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν του. Ἐκτοτε αἱ ἀνάγκαι ἐκκινοῦν ἀπὸ τὴν πρωταρχικὴν, τὴν ἀνάγκην τῆς διατροφῆς καὶ ἐξελλίσσονται εἰς ἀτελεύτητον σειρὰν πολλαπλασιασμοῦ.

Τὸ πρῶτον στάδιον τῆς δράσεως τῶν ἀνθρώπων πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν των ὑπῆρξεν ἀπολύτως ἐγωῖστικόν. Τὸ ἄτομον καὶ ἡ οἰκογένεια μοχθοῦν διὰ νὰ πυραγάουν τὰ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν των ἀγαθὰ καὶ ἀδιαφοροῦν ἀπολύτως διὰ τὸν πλησίον. Καὶ ὅχι μόνον αὐτὸ ἀλλ' ὁ ἰσχυρότερος ἄνθρωπος ἢ ἡ ἰσχυρότερα οἰκογένεια ἢ φυλὴ κυριεῦει τοὺς ἀσθενεστέρους καὶ χρησιμοποιεῖ αὐτοὺς ὡς μέσα ἀκοπωτέρας παραγωγῆς καὶ πληρεστέρας καταναλώσεως. Οὕτω πως γεννᾶται ἡ δουλεία καὶ ἡ ἐν τῇ φυλῇ τάξις τῶν ἀργοσχόλων, διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν ὁποίων ἄλλοι ἄνθρωποι ἐργάζονται σκληρῶς. Ἀλλὰ δημιουργεῖται σιγὰ - σιγὰ καὶ μία μέση τάξις, ἡ τάξις τῶν ἐπιστατῶν, ἡ ὁποία ἴσταται χαμηλότερον τῶν ἀριστοκρατῶν καὶ ὑψηλότερον τῶν δούλων, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐπιτήρησιν τῶν τελευταίων πρὸς τὸ συμφέρον τῶν καθαρῶν πολιτῶν τῆς φυλῆς. Ἡ τάξις αὕτη θ' ἀποτελέσῃ ἀργότερα τὴν τάξιν τῶν ἐλευθέρων βιοτεχνῶν. Μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς μέσης αὐτῆς τάξεως, ἀποκτώσης σὺν τῷ χρόνῳ κάποιαν ἐλευθερίαν δράσεως, ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ ἀναπτύσσεται διὰ τῆς προσθήκης τοῦ νέου στοιχείου τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν παραγομένων ἐν τοῖς γεννωμένοις ἐργαστηρίοις οἰκονομικῶν ἀγαθῶν.

Ἐνῶ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἀρχικῶς παράγει διὰ νὰ καταναλώσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ οἱ ἰδικοὶ του, ἀργότερον παράγει διὰ τὸν ἐξουσιαστὴν του καὶ τέλος παράγει καὶ πρὸς ἀνταλλαγὴν.

Οὕτω πως εἰσερχόμεθα εἰς τὸ δεύτερον στάδιον τῆς οἰκονομικῆς δράσεως ταῦ ἀνθρώπων. Μία πρωτοβουλίαν ἀναπτύσσεται ἡ ὁποία δὲν εἶναι πλέον ἀπολύτως ἐγωῖστικὴ, ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ δόσιν τινα προσπαθείας πρὸς ἐπηρεασμὸν καὶ ὠφέλειαν τῆς καταναλώσεως, τείνουσα δὲ ἐν τελευ-

ταίφα ἀναλύσει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν πολιτισμοῦ, καθ' ὅσον ἡ ἔρευνα τῆς καλλιτέρας θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου συντέτεινε εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ ἐδημιούργησε κρείσσονας ὁδούς διὰ τὴν πνευματικὴν δράσιν τοῦ ἀνθρώπου. Πέραν τῶν ἐχόντων κληρονομικὸν ἐλάττωμα ἢ προτέρημα (δούλων ἐργαζομένων πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐξουσιαστοῦ των καὶ ἀριστοκρατῶν ἀργοσχόλων) σοβαρὸς ἀγὼν ἐπικρατήσας ἤρχισε νὰ διεξάγεται εἰς τὸ ὅπως ὅποτε ἐλεύθερον πεδίον τῆς ἐπι σκοπῆ ἔμπορίου παραγωγῆς, ἀγῶν προκαλῶν τὴν κινητοποίησιν ὄλων τῶν ἱκανοτήτων τοῦ ἀνθρώπου. Οὕτω πως ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τοῦ ἀνθρώπου εἰσέρχεται βραδέως εἰς τὴν φάσιν τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ. (τρίτον στάδιον τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τοῦ ἀνθρώπου).

Ἐπανελημμένως ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομικῆς δράσεως τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν ἐμποδίζεται ἀπὸ πολιτικῆς φύσεως συμβάντα (ἐξασθένεισι τῶν Μεσογειακῶν Κρατῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, διάλυσις τῆς Ἀσιατικῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, διάλυσις τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, πτώσις τοῦ Βυζαντίου, ἐξασθένεισι τῶν Ἑνετῶν) καὶ ὑποχωρεῖ. Ὅπως ὅποτε ὁμως μὲ τὰς ἐκάστοτε περιόδους ἐδραιώσεως καὶ λειτουργίας συντεταγμένων καὶ ἰσχυρῶν ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς Κρατῶν συμβαδίζουσι περίοδοι οἰκονομικῆς ἀνθῆσεως καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως. Οὕτω φθάνομεν εἰς τοὺς μετὰ τὴν Ἀναγέννησιν χρόνους, ὅποτε διὰ τῶν τεχνικῶν ἀνακαλύψεων ὁ ἐλεύθερος συναγωνισμὸς προσλαμβάνει μορφήν ἐντόνου οἰκονομικοῦ πολέμου μεταξὺ τῶν λυμαινομένων τὴν παραγωγὴν ἀτόμων.

Ἐν τῷ μεταξὺ σπουδαιόταται μεταβολαὶ ἐπῆλθον εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατασκευὴν τῶν κοινωνιῶν, νομοθετικῶς ἐκλειψάσης τῆς δουλείας καὶ τῆς μέσης τάξεως ἀναπτυχθείσης εἰς βάρος τῶν εὐγενῶν καὶ τοῦ κλήρου. Ἐνῶ ἀρχικῶς ὁ ἀνθρώπος παρήγε διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν του καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκογενείας του, τοῦ ἐξουσιαστοῦ του, τέλος πρὸς ἀνταλλαγὴν καὶ περιορισμένην συναλλαγὴν, τώρα πλέον παράγει ἐπι σκοπῆ εὐρυτάτης συναλλαγῆς ἀποβλέπων εἰς τὸ μείζον κέρδος. Ἡ παραγωγικὴ οἰκονομία καθίσταται ἐκ νέου ἀπολύτως ἐγωϊστικὴ καὶ ἡ ἐγωϊστικὴ παραγωγή ἀποχωρίζεται ὀριστικῶς ἀπὸ τὴν κατανάλωσιν. Καὶ αὕτη ἡ βελτίωσις ἢ ἐπέκτασις τῆς παραγωγῆς δὲν γίνεται πλέον χάριν τῆς κατανάλωσιν ἀλλὰ χάριν τοῦ Μείζονος, τοῦ Ἀσφαλεστεροῦ κέρδους! Εἶναι ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κερδοσκοπία λαμβάνει νέαν ἄγνωστον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔκτασιν καὶ σημασίαν. Οἱ δυναμικοὶ συντελεσταὶ τῆς παραγωγῆς, καθίστανται πρὸ παντὸς κερδοσκοποὶ, ἡ δὲ κερδοσκοπικὴ τῶν δράσεων ἀσκεῖται ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς βάρος τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς βάρος τοῦ ἀνοργανώτου καταναλωτικοῦ μετώπου. Ἡ δύσμοιρος κατανάλωσις ἀσυνεννόητος καὶ ἀνίσχυρος ἀνέχεται τὰ οἰαδήποτε ἀνομήματα τῶν πλέον ἀσυνειδήτων ἡγητόρων τῆς ὀλιγαρχικῆς παραγωγῆς. Εἰς τὴν ἀλματώδη ἀνάπτυξιν τῶν τεχνικῶν

μέσων τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς συγκοινωνίας καὶ τὴν συνεπεία ταύτης συγκέντρῳσιν τῆς παραγωγικῆς οἰκονομίας, εὐρῆκαν οἱ ἐπιχειρηματῆαι τῆς παραγωγῆς τρομερὰ ὄπλα ἐπικυριαρχίας ἐπὶ τῆς ἀκτῆμονος ἐργατικῆς τάξεως καὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ. Καὶ αὐτὴ ἡ πρότερον ἀγαθὴ ἐπιρροὴ τῆς παραγωγῆς ἐπὶ τοῦ καταναλωτικοῦ μετώπου καθίσταται μέσον ἐπιβλαβοῦς ἐπηρεασμοῦ τεραστίας ὀργανώσεως καὶ διακλαδώσεως (διαφήμισις).

II.—Τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἀπέχει πάσης ἀναμίξεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν δρᾶσιν τῶν ἰδιωτῶν, μὲ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ εἰς τὴν παραγωγὴν ἐπικρατήσαντος κατὰ τὴν περιόδον αὐτὴν τῶν τεχνικῶν ἀνακαλύψεων καὶ τελειοποιήσεων σάλου, ἀρχίζει νὰ μεταβάλλῃ ὄψιν καὶ κατασκευὴν. Αἱ ἀπολυταρχαὶ αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε διῆγον μέσα εἰς ἓνα κύκλον ἀφαντάσιου χρονοτριβῆς καὶ βαρυθυμίας ξυπνοῦν αἴφνης ὑπὸ τὰ πλήγματα ἀνελπίστων κρουσμάτων ἀνυπακοῆς καὶ διχονοίας, τὰ ὁποῖα συμβαίνουν ὄχι πλέον εἰς τὸν κόσμον τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῶν χωρῶν ἀλλὰ εἰς τὸν κύκλον τῆς οἰκονομικῆς δράσεως.

Ἡ συνειδητοποίησις τῶν διαφορῶν ὁμάδων τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων προχωρεῖ ἐντεινομένη ἡ δὲ δύναμις τῶν ἐνώσεων τούτων προσεγγίζει ὁλοὲν τὴν Κρατικὴν ἐξουσίαν. Ἡ προπαγάνδα ἀκούραστος ὀργανώνει καὶ ἐξαπολύει τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἐνώσεων τούτων κατὰ τῶν ἐγκαθιδρυμένων δικαιούχων καὶ συνεχίζει ἀδιαλείπτως τὴν προσπάθειαν ἐκτοπίσεως τῶν συντηρητικῶν ἰδεῶν ἀπὸ τὸ Κρατικὸν συγκρότημα. Τὰς πρώτας μετριοπαθεῖς προσπάθειαι αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν κυρίως εἰς τὴν μετὰ τῶν Κρατούντων τὰς ἐξουσίας συνεννόησιν διαδέχονται αἱ κινήσεις τῶν ἄκρων, ἐπιδιώκουσαι παντοίας ἀνατροπᾶς. Καὶ ναὶ μὲν οἱ σκοποὶ αὐτοῖ τῶν ἐξτρεμιστικῶν στοιχείων δὲν ἐπιτυγχάνουν οὔτε εἰς τὴν νομιμόφρονα δρᾶσιν των (ἀντιπροσώπευσις εἰς τὰ κοινοβούλια τῆς ἐποχῆς), οὔτε εἰς τὴν ἔκνομον τοιαύτην (ἐπανάστασις), χαρακτηρίζουν ὁμως διὰ τῆς ζωηρότητός των ὀλόκληρον τὸ σοσιαλιστικὸν μέτωπον, καὶ οὕτω δυσχεραίνουν τὴν ἐξέλιξιν τῶν συνετῶν στοιχείων.

Τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐπιδιώκουν διὰ τῆς διεισδύσεώς των εἰς τὸ κρατοῦν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς, ὡς τελικὸν μὲν σκοπὸν τῆς δράσεώς των τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, ὡς προσωρινὸν δὲ τοιοῦτον τὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἄσκησιν συνεχῶς ἐντεινομένης παρεμβατικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, εὐνοούσης τὴν θέσιν τοῦ ἀκτῆμονος ἐργάτου ὡς παραγωγοῦ καὶ καταναλωτοῦ. Ὑπὸ τὴν πίεσιν ταύτην τοῦ σοσιαλιστικοῦ προγράμματος τὸ διαδεχθὲν τὰς ἀπολυταρχίας κοινοβουλευτικὸν κράτος προχωρεῖ ὁλοὲν βαθύτερον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς παρεμβατικῆς πολιτικῆς. Πλείστα ὄσα ἐμπόδια τῷ παρεμβάλλονται εἰς τὴν ἐξέλιξιν του αὐτὴν ἐκ μέρους τῶν ἀντιδρώντων εἰς τὰς νέας ἰδέας τῆς κρατικῆς προστασίας τοῦ ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν παραγωγοῦ. Τὰ ἀντίθετα οἰκονομικὰ συμπερόντα ἀσκοῦν ὄλην των τὴν ἐπιρροὴν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ νόμου. Οὕτω πως μετὰ μεγάλας προόδους συναντᾷ τις ἀποτόμους παλινδρο-

μήσεις ἢ λοξοδρομίας. Καὶ οὕτω φθάνομεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεγάλου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ὅποτε ἐκ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων ἢ παρῆμβασίς τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον παρέρχονται τὰ πολεμικὰ ἔτη καθίσταται ἐντονωτέρα, μὴ περιοριζομένη ἄλλωστε οὔτε μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου τούτου, λόγῳ τοῦ ἐπικρατήσαντος κατὰ τὴν ἀμέσως μεταπολεμικὴν ἐποχὴν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ συμμετασχόντα τοῦ πολέμου Κράτη ἐσωτερικοῦ σάλου.

Ἡ ἐντονος αὐτῆ παρῆμβασίς τῆς πολεμικῆς καὶ μεταπολεμικῆς ἐποχῆς ἀφετηρίαν πλέον ἔχει, μᾶλλον τὴν πρόθεσιν καθολικῆς παοστασίας καὶ ἐξυπηρετήσεως τῆς καταναλώσεως παρὰ τὴν διαμάχην τῶν παραγόντων τῆς παραγωγῆς. Οὕτω νέον στοιχεῖον εἰσάγεται σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὴν κρατικὴν παρῆμβασιν· ἡ μέριμνα τῆς ἀνέτου θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ.

Ὁ νέος προσανατολισμὸς τῆς παρεμβατικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους ἐπέφερεν ἀνεπίστους ἀλλοιώσεις εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῶν σοσιαλιστικῶν ἐπιδιώξεων. Ἐνῷ πρὶν ἐπεδιώκετο, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτιον ἐντελῶς φανερά, ὡς τελικὸς σταθμὸς τῶν σοσιαλιστικῶν προσπαθειῶν, ἡ ἡγεμονία τῆς ἐργατικῆς τάξεως, αἴφνης τονισθέντος τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς ἰδέας τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους, ἡ σοσιαλιστικὴ προσπάθεια τῶν συνετῶν περιορίσθη εἰς τὴν ἐπιδιώξιν ἀνέτου διαβιώσεως καὶ ἐπαρκοῦς καταναλώσεως τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των.

Ἐπεροχὴ τῶν καθολικῶν κοινωνικῶν ἐπιδιώξεων τῶν διαφορῶν ἐθνικῶν ὀμίδων ἐναντι τῶν ἀτομικῶν οικονομικῶν ἐπιδιώξεων χαρακτηρίζει τὴν σύγχρον ἐποχὴν. Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία τῆς παραγωγῆς ἔχει σχεδὸν ἐκμηδενισθῆ ἐναντι τοῦ κρατικοῦ ὄγκου, ἀντιπροσωπεύοντος πρὸ παντὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἰδέαν καὶ κατὰ δευτέρον λόγον τὴν ἄνεσιν καὶ Ἐπάρκειαν τῆς καταναλώσεως τῶν παραγωγῶν πολιτῶν του καὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Τὰ παραγωγικὰ κεφάλαια, ἐὰν δὲν ἀνήκουν πανταχοῦ εἰς τὸ Σύγχρονον Παρεμβατικὸν Κράτος, ὑφίστανται ὁμως πανταχοῦ τὸν τυραννικὸν του ἔλεγχον, ἡ δὲ δρᾶσις τῶν κατόχων των περιορίσθη σχεδὸν πανταχοῦ εἰς τὸ νὰ λαμβάνουν καὶ ἐκτελοῦν ἀπλῶς τὰς διαταγὰς τῶν παντοδυνάμων ἐκπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας καὶ δυναμικῶν κατόχων τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Αἱ διαταγαὶ αὐταὶ δίδονται ἐν ὄψει τοῦ Ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς Ὑλικῆς εὐημερίας τῶν καταναλωτῶν, πρωταρχικοῦ παράγοντος τῆς Ἐθνικῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου.

Ὅχι μόνον λοιπὸν ἡ φροντίς διὰ τὴν κατανάλωσιν ἀνεπτύχθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας καὶ ὀργανώθη αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ καὶ αἱ σὺφρονες ἐργατικαὶ ἐπιδιώξεις μεταφράσθησαν εἰς ἀπλὴν μέριμναν διὰ τὴν ἀνετον καὶ ἐπαρκῆ κατανάλωσιν τῶν ἐργατικῶν οἰκογενειῶν, τῶν ἐργατῶν - παραγωγῶν, προστατευομένων τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τοῦ παρεμβατικοῦ Κράτους ἀπὸ τῆς ἀπόψεως μᾶλλον τῆς κοινωνικῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς ἐπαρκοῦς καταναλώσεως. Αὐτὴ ἡ συγκέντρωσις τῶν κοινωνικῶν ἐπιδιώξεων πρὸς τὴν κατανα-

λωτικὴν πλευρὰν μὲ ἐπιστέγασμα τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸν προορισμὸν τῆς φυλῆς καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας ἔφερε σὺν τῷ χρόνῳ τὸν Σύγχρονον Κράτος εἰς τὴν προοδευτικὴν ἀσκησιν ἔναντι τῶν ἰδιωτικῶν συγχροτημάτων τῆς παραγωγῆς πολιτικῆς ἐντόνου παρεμβάσεως καὶ ρυθμίσεως, ἥτις δὲν ἀφῆκε εἰς τοὺς σχεδὸν μισθωτοὺς-λειτουργοὺς τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους καταστάντας πλέον ἰδιώτας - τέως δυναμικοὺς συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς, εἰμὴ ψυχία τινὰ μόνον τῆς ἄλλοτε ἀνηκούσης αὐτοῖς παραγωγικῆς πρωτοβουλίας, τῆς ὁποίας τόσῃν κατ'ίχρησιν ἔκαμαν, ἰδίως κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας. Οὕτω πῶς ἡ κατανάλωσις ἐπιδιώκουσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἄνεσιν καὶ ἐπάρκειαν, μέσῳ τοῦ συγχρόνου παντοδινάμου κράτους, διατάσσει, καθοδηγεῖ καὶ ἐλέγχει τὴν τέως ὀλιγαρχικὴν παραγωγὴν καὶ τείνει εἰς τὸ νὰ ἐξουσιάσῃ ὀλοκληρωτικῶς αὐτήν, ὀλοκλήρου τῆς κοινωνικῆς λειτουργίας τῆς παραγωγῆς εἰσαγομένης προοδευτικῶς ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ νέου κράτους, τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸ κοινωνικὸν σύνολον συγχρόνου κράτους.
